

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/393/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817202246
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7817202246.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členov senátu JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, proti žalovanému J. E., nar. XX.X.XXXX, Y. XXX, právne zastúpeného JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom, Rožňava, Čučmianska dlhá 21, o zaplatenie 689,38 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 14.októbra 2019, č.k. 5Csp/46/2017-194

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku I. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 224,74 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 3.3.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 689,38 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 14.11.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 689,38 eur vyplývajúcim z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy po tom, čo Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa 8.8.2019, č.k.: 3Co/269/2018-154 zrušil rozsudok Okresného súdu Rožňava, č.k.: 5Csp/46/2017-126, ktorým tento zviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 689,38 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 14.11.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 100%.

2.1 Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmlúv o poskytovaní verejných služieb. Žalobca riadne a včas plnil svoje povinnosti v zmysle zmlúv, ale žalovaný napriek vystaveným faktúram, tieto neuhradil. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, že on toľko nemohol telefonovať. Ohľadom námietok žalovaného, že mu neboli doručené faktúry uviedol, že v zmysle článku 16., bod 16.3 všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, žalovaný mal oznámiť žalobcovi, že mu nebola faktúra doručená. Pokiaľ tak neurobil v lehote do 11 dní po skončení zúčtovacieho obdobia, považuje sa faktúra za doručenú. Žalovaný využíval služby poskytované žalobcom a v zmysle uzavretých zmlúv musel mať vedomosť, že kedy mu má byť faktúra odoslaná. Okrem toho prevzal /aj keď nie osobne/ aj pokus o pokonávku. Žalovaný neoznámil žalobcovi prípadnú novú adresu na doručovanie, a preto žalobca nemohol za to, že žalovaný faktúry neprevzal.

2.2. Súd žalobcovi okrem neuhradených faktúr priznal aj náhradu škody v zmysle § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), pretože bola preukázaná príčinná súvislosť medzi škodou a zavineným konaním žalovaného. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, keď riadne a včas nezaplatil faktúry a nezotrval v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti, t.j. 24 mesiacov. Škoda pozostávala z rozdielu medzi zľavou poskytnutou žalobcom a kúpnu cenu mobilného telefónu. V prípade mobilného telefónu Lenovo zaplatil akciovú cenu 39 eur, ktorého riadna maloobchodná cena bola 319 eur. Žalovaný nezaplatil faktúry za zúčtovacie obdobie 26.04.2015 do 26.05.2015, teda nedodržel 22 mesiacov dohodnutej doby viazanosti. Žalovanému bola poskytnutá zľava vo výške 280 eur. V prípade mobilného telefónu Huawei zaplatil akciovú cenu 1 euro, ktorého riadna maloobchodná cena bola 275 eur. Žalovaný nezaplatil faktúry za zúčtovacie obdobie 26.04.2015 do 26.05.2015, teda nedodržel 19 mesiacov dohodnutej doby viazanosti. Žalovanému bola poskytnutá zľava vo výške 274 eur. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a žalovaného zaviazal nahradíť žalobcovi trovy konania, pretože žalobca mal v konaní plný úspech.

3. Proti obom výrokom rozhodnutia podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právne zástupcu odvolanie žalovaný v zmysle § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd žalobu žalobcu zamietol a priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100%, alternatívne rozsudok súdu prvej inštancie opätovne zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3.1. Poukázal na viaceré odseky zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, č.k. 3Co/269/2018 a uviedol, že súd prvej inštancie bez ďalšieho dokazovania priznal žalobcovi náhradu škody v zmysle § 420 ods. 1 OZ a túto vyčíslil vo výške rozdielu medzi zľavou poskytnutou žalobcom a kúpnu cenu mobilného telefónu. Nezaoberal sa úvahami odvolacieho súdu o povinnosti presne špecifikovať výšku škody tak, aby bolo pre priemerného spotrebiteľa jasné. I napriek povinnosti uloženej odvolacím súdom súd prvej inštancie neskúmal doručenie faktúry na zaplatenie zmluvnej pokuty a o tomto sa v odôvodnení rozsudku ani len nez zmienil. Žalovaný pritom naďalej tvrdí, že mu ani Pokus o pokonávku nebol doručený. Súd prvej inštancie uvádza, že v zmysle článku 16., bod 16.3 všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, žalovaný mal oznámiť žalobcovi, že mu nebola faktúra doručená. Uvedené tvrdenie považuje žalovaný za scestné, keďže nemal elementárnu vedomosť o tom, že mu majú byť fakturované poplatky za služby, ktoré nevyužíval. Súd tiež v rozpore s vykonaným dokazovaním mal za preukázané prevzatie (aj keď nie osobne) pokusu o pokonávku.

3.2 Súd ani po vrátení veci nevykonal dokazovanie a na tvrdenia žalovaného neprihliadol. Žalovaný sa z odôvodnenia rozsudku nedozvedá kedy od uzavretia zmluvy mal prestať plniť svoje povinnosti, čo malo spôsobiť vznik nároku žalobcu na dojednanú zmluvnú pokutu, resp. náhradu škody. Napokon sa súd prvej inštancie vôbec nezmieňuje a necituje § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, a to v súvislosti s doručovaním písomností žalovanému, z tohto nevyvodzuje žiadne závery, čo má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

4. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý považoval odvolanie žalovaného za neopodstatnené. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. Tvrdenie žalovaného, že žalobca nárok na náhradu škody nešpecifikoval je nepravdivé, keďže v písomnom podaní zo dňa 19.9.2019 uviedol presný spôsob výpočtu sumy, zaplatenia ktorej sa titulom náhrady škody v konaní domáha. Žalobca pri výpočte výšky škody zohľadnil počet mesiacov od uzavretia dodatku, počas ktorých si žalovaný zmluvné povinnosti plnil. Pokus o pokonávku zasielal žalobca žalovanému doporučené, zásielku s pokusom o pokonávku považuje žalobca za doručenú. Žalovaný nezaplatil žalobcovi faktúry za poskytnuté služby za zúčtovacie obdobie od 26.4.2015 do 26.5.2015 a tým porušil svoje zmluvné povinnosti, preto tvrdenie žalovaného, že mu nie je zrejmé, kedy svoje zmluvné povinnosti porušil, je nepravdivé a zavádzajúce.

5. Odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a §380 CSP a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) rozsudku, ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP v spojení s § 390 CSP), preto ho podľa § 388 CSP zmenil tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 224,47 eur a žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

6. Zo žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov je daný podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Z obsahu listín v spise je nesporné, že strany sporu uzatvorili Zmluvy v zmysle § 44 a nasl. zák. č. 351/2011

Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZEK“) a že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len Všeobecné podmienky).

7. Podľa § 44 ods. 1 ZEK zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná.

8. V § 44 ods. 2 ZEK sú vymenované podstatné náležitosti zmluvy, o i. popis poskytovaných služieb, druh verejnej služby, miesto jej poskytovania, cena za službu, čas trvania zmluvy a i.

9. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) ZEK podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

10. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) ZEK účastník je povinný

a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,

b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry,

c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

11. V konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným existoval zmluvný vzťah na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb, na ktorú sa vzťahuje § 51 OZ, ZEK a aj kúpnej zmluvy, na ktorú sa vzťahuje § 588 a nasl. OZ. Pretože obe zmluvy sú spotrebiteľskými zmluvami prioritne sa na tieto zmluvy vzťahujú ustanovenia § 52 OZ a nasl.. V konaní bolo preukázané, že žalobca si splnil svoje zákonné a aj zmluvné povinnosti zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb, pretože poskytoval žalovanému telefónne služby a preto mu podľa § 43 ods. 1 písm. a) ZEK vznikol nárok na zaplatenie dohodnutej ceny a aj to, že žalovaný si svoje zákonné a aj zmluvné povinnosti neplnil v celom rozsahu, pretože dohodnutú cenu služieb vyúčtovaných predloženými faktúrami žalobcovi podľa § 43 ods. 12 písm. b) ZEK nezaplatil. Žaloba je podľa názoru odvolacieho súdu v časti o zaplatenie ceny služieb vo výške 224,47 eur dôvodná.

12. Odvolací súd k nároku na zaplatenie ceny služieb dodáva, že zmyslom a naplnením princípu kontradiktórnosti konania v civilnom sporovom konaní je povinnosť strán sporu pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktorí sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (§ 150 a 151 CSP). Ak teda žalovaný tvrdil, že faktúry platil, bolo jeho povinnosťou skutkové tvrdenie žalobcu o nezaplatených faktúrach doplniť dôkaznými prostriedkami. Aj z tohto dôvodu odvolací súd nárok na zaplatenie ceny služieb považoval za dôvodný. Navyše dopĺňa, že zákon č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách bol nahradený vyššie citovaným zákonom č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách.

13. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná zmluvná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve sú neplatné.

15. Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

17. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu ani s názorom súdu prvej inštancie, že uvedená suma, ktorú žalobca v zmluve kvalifikoval ako úhradu zmluvnej pokuty je v skutočnosti škodou, ktorú mu spôsobil žalovaný porušením povinnosti. Medzi žalobcom a žalovaným bola dohodnutá výška kúpnej ceny a tvrdenie žalobcu, že výška zľavy je jeho majetkovou ujmom je účelovým tvrdením. Odpredané

telekomunikačné zariadenie na základe platnej kúpno-predajnej ceny nemohlo byť už majetkom žalobcu, a to od momentu odovzdania žalovanému. Majetkom žalobcu sa stala kúpna cena tohto telekomunikačného zariadenia, ktorú si dohodol so žalovaným a preto nemohlo dôjsť k žiadnemu zníženiu hodnoty majetku žalobcu. Nemožno prehliadnuť, že výšku zľavenej kúpnej ceny za mobilný telefón ustálil žalobca dobrovoľne v rámci svojej obchodnej politiky. Kúpna cena sa stala výsledkom dohody medzi zmluvnými stranami. Podľa názoru odvolacieho súdu, žalobca sa účelovo snaží získať majetkovú hodnotu, ktorú mala pre neho tvoriť zmluvná pokuta od žalovaného, hoci žalobcovi žiadna škoda nevznikla. Dojednanie zmluvnej pokuty tak považuje za neplatný právny úkon.

18. Zásadným nedostatkom je, že zmluvná pokuta bola v Dodatku k zmluve určená paušálne, v podstate len ako sankcia pre prípad, že dôjde k ukončeniu zmluvného vzťahu pred uplynutím doby viazanosti - nebola dohodnutá pre prípad porušenia konkrétnej zmluvnej povinnosti. Výška zmluvnej pokuty všeobecne odráža výšku poskytnutej zľavy z kúpnej ceny, za ktorú je tento predávaný spotrebiteľovi, s formálnym tvrdením, že v prípade, ak spotrebiteľ nezotrvá v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti, v rozsahu zľavy vznikne podniku škoda, čo odvolací súd považoval za nepreukázané a zavádzajúce. V dodatku nie je jasná informácia o tom, že spotrebiteľ, ktorý kupuje telefón za akciovú cenu, bude musieť vrátiť zľavu. Vôbec nie je zrejmé, prečo podstatné náležitosti zmluvy nie sú uvedené v jednom dokumente a prečo bolo v deň uzatvorenia zmluvy potrebné uzatvárať k nej dodatok, keď v tento deň sú známe všetky okolnosti pre uzatvorenie zmluvy a uzatvorenie dodatku by malo význam, ak by k nemu došlo s odstupom času po uzatvorení zmluvy, ak by sa ním mali meniť okolnosti pôvodnej zmluvy (napr. zmena programu služieb, telefónneho čísla, predaja mobilného telefónu a pod.). Žalobcovi nič nebránilo, a bolo jeho povinnosťou, aby návrh zmluvy formuloval jasne, zrozumiteľne a čitateľne, vrátane prípadného ustanovenia o zmluvnej pokute.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie o zmluvnej pokute, s ohľadom na spôsob uzatvárania zmluvy a dodatku k nej možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovenia § 53 ods.1 OZ, rovnako aj požiadavku žalobcu, aby žalovaný po dobu 24 mesiacov nemal možnosť zákonným spôsobom ukončiť alebo zmeniť zmluvný vzťah uzavretý na dobu neurčitú. Zmluva a dodatok majú podobu formulárovej zmluvy s vopred určenými podmienkami, kde žalobca ako dodávateľ, ktorý o rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvára zmluvy s veľkým počtom zákazníkov, len dopĺňa údaje o žalovanom - spotrebiteľovi, údaje o druhu služby, údaj o dobe viazanosti a výške zmluvnej pokuty. Je zrejmé, že žalovaný nemal možnosť ovplyvniť znenie zmluvy a dodatku, t.z. nemal možnosť vyjednávať a dosiahnuť zmenu v žalobcom určených podmienkach a ak chcel vstúpiť do zmluvného vzťahu, bol nútený prijať ním stanovené podmienky, ktoré zakladajú značný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Z obsahu dojednania o zmluvnej pokute vyplýva, že toto je koncipované tak, že ukladá spotrebiteľovi širokospektrálne povinnosti, ktorých porušenie spôsobuje nárok žalobcu na uplatnenie zmluvnej pokuty. Takáto formulácia podľa názoru odvolacieho súdu neumožňuje jednoznačné posúdenie, porušenie ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou. Takéto dojednanie je preto potrebné považovať za neplatné.

20. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

21. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený úrok z omeškania, odvolací súd mu priznal v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo súdom priznanej sumy (224,74,-€) odo dňa, kedy bola súdu doručená žaloba (3.3.2017), pretože žalobca právne relevantným spôsobom nepreukázal doručenie pokusu o pokonávku zo dňa 25.8.2015 žalovanému. V konaní teda nebolo preukázané, že táto listina sa skutočne aj reálne dostala do fyzickej dispozície žalovaného.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Žalobca bol v spore čiastočne úspešný, žalovaný bol v spore takisto čiastočne úspešný, odvolací súd preto zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania (prvoinštančného ako aj odvolacieho) právo.

27. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).